

DÉU BES

Serp

Maça

El déu egipci **Bes** sol representar-se com un geni nan, barbut, que ens treu la llengua burletament. D'origen africà, l'anomenat senyor de Núbia, és, malgrat el seu aspecte grotesc, un esperit bo, geni protector de les dones embarassades i de les parteres, així com dels nounats. Per extensió, també protegeix el matrimoni, la llar i el sexe. Defensa als homes d'influències malignes, de rèptils i d'éssers deformis. Com a déu de la música que és, balla i toca diversos instruments.

Se'l representa nu amb els seus genitals en l'aire, o cobert de pèls o d'un senzill faldellí. Els seus trets són molt característics: barba, cap gran, nas pla i camús. Pot treure la llengua per espantar els esperits dolents. A vegades porta una corona de plomes, anomenat plomall.

A Egipte el seu amulet es feia servir contra el mal d'ull i es col·locava al costat del llit per protegir el somni.

Plomall

Faldellí

En època púnica, el seu culte es va estendre per tot el Mediterrani, però a Eivissa la seva presència va ser tan intensa que es va convertir en el responsable del seu nom, illes de Bes (també referint-se a Formentera).

Quan al segle VIII aC, els fenicis van recalar a les illes, els va cridar l'atenció que no hi hagués serps i d'altres animals verinosos, arribant a la conclusió que, per tant, allà havia de viure el déu Bes. La seva figura en les monedes encunyades a l'illa, van portar aquest déu des de l'illa fins als llocs més recòndits del Mediterrani.

Segueix-nos a / Síguenos en / Follow us on: www.maef.eu

